

Του Μασταγκά Σωτήρη

Στην Αναστάσιμη θεία λειτουργία ακούμε για τον ἀνθρωπο ο οποίος «εγεννήθη οὐκ εκ θελήματος σαρκός, αλλά ἀνωθεν, εκ Θεού». Αυτός ο νέος εν Χριστώ ἀνθρωπος, η καινή κτίσις, είναι η μόνη ελπίδα του κόσμου. Τέτοιους ανθρώπους χρειάζεται σήμερα η κοινωνία μας, ανθρώπους στη ζωή των οποίων θριάμβευσε η δύναμη της Αναστάσεως.

Χωρίς το φως της Αναστάσεως θεωρούμε τον εαυτό μας και τον κόσμο στερημένους από το χαμόγελο του Θεού, από τη βίωση της παρουσίας του. Αισθανόμαστε μοναξιά μέσα σ' ένα ἀδειο κόσμο, ἀδεια την ψυχή και την ύπαρξή μας σαν απελπισία. Καταλαβαίνουμε πως είμαστε χωρισμένοι από τον Θεό, μονάχοι μέσα σε ένα αφιλόξενο περιβάλλον, ξένοι μέσα στο ίδιο μας το σπίτι, «ἄθεοι εν τω κόσμῳ», χωρίς ελπίδα.

Με το φως της Αναστάσεως η προοπτική μας μεταβάλλεται ριζικά, ο προσανατολισμός μας πλέον είναι προς τη ζωή, όχι προς το σκότος και τον Άδη. Αντιμετωπίζουμε όλες τις ανθρώπινες ατέλειες με τη σιγουριά ότι η νίκη του Χριστού είναι και δική μας, υποφέρουμε τον φυσικό πόνο με τη σταθερή βεβαιότητα ότι έρχεται η Βασιλεία του Θεού.

Ο θρίαμβος του Χριστού διαλαλήθηκε σ' ολόκληρο το πνευματικό και υλικό σύμπαν και η κυριότης του αναγνωρίστηκε «εν τοις επουρανίοις, τοις επιγείοις και τοις καταχθονίοις, όπου πάν γόνυ εκάμφθη εις προσκύνησιν». Το μεσότοιχο του φραγμού μεταξύ ανθρώπου και Θεού έπεσε διαπαντός, δεν είμαστε πλέον ξένοι, αλλά τέκνα Θεού, κληρονόμοι των αιωνίων αγαθών και συμπολίτες αγίων και αγγέλων.

Στο Ευαγγέλιο, τα παρόντα και τα μέλλοντα αγαθά ονομάζονται «ζωή αιώνιος». Ζωή που απολαμβάνουμε εδώ και τώρα, αλλά ταυτόχρονα ελπίζουμε να κληρονομήσουμε. Αυτή είναι η δύναμη της Αναστάσεως.

Χρόνια Πολλά.

